

Книгата на Данаил — сто деветдесет и девета част

*Политически упадък и пророческа съдба: краят на
Демократическата и Републиканската партия в контекста на
библейското пророчество*

Jeff Pippenger
2024-05-03

Ние определяме края на Демократическата и Републиканската партии в историята на земния звяр. Земният звяр от Откровение тринадесета глава е разделен на Републиканска и Демократическа партия, които се борят в рамките на пророческата история на републиканския рог. Роговете са символи на власти и и двата рога съдържат микрокосмоси на своето пророческо взаимоотношение в рамките на собствената си пророческа история. При републиканския рог този микрокосмос е онагледен чрез двете основни политически партии, които проникват в цялата история на Съединените щати. Съединените щати са едно от малкото царства, посочени в пророческата история, които са съставени от две власти. Всички предишни народи в библейското пророчество, представени чрез две власти, са прообраз на Съединените щати. Мидо-персийската империя, Франция (Содом и Египет) и Израил с неговите северно и южно царство — всички те допринасят за пророческите характеристики на Съединените щати.

Мидо-Персийската империя в осма глава на Даниил имаше два рога и последният рог (Персия) израсна по-висок. Ние установихме този елемент, като посочихме, че Демократическата партия се появи в историята преди Републиканската партия, така че Републиканската партия в крайна сметка ще бъде последната от двете партии. Първият републикански президент се появи в историята в отговор на робовладелската позиция на Демократическата партия, а първият републикански президент прогласи Прокламацията за еманципация през 1863 г., което беше средата на Гражданската война в Съединените щати и годината на бунта за лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден.

Последният президент републиканец е предобразен от първия президент републиканец, така че последният президент ще навлезе в историята в разгара на гражданска война между продемократическата партия за робството и неговата републиканска партия против робството. Робството, което се насърчава от Демократическата партия на последните дни, е глобално робство. Както при първия президент републиканец, така и последният президент републиканец ще бъде убит от партията за робството, както Тръмп бе политически убит в откраднатите избори през 2020 г. Като шести президент от времето на края през 1989 г., Тръмп би бил най-богатият президент и би раздвижил глобалистите не само в Съединените щати, но и в целия свят. Следователно с обявяването му през 2015 г., че ще се кандидатира за президент, бе поставено началото на политическата гражданска война между Демократическата партия на проглобалистите за робството и Републиканската партия

против робството.

В изпълнение на единадесета глава от Откровение, Тръмп бе политически убит в откраднатите избори през 2020 г., и Демократическата партия започна да ликува по улиците, докато не стана ясно, че през 2022 г. Тръмп отново ще се кандидатира за президент. Тогава голям страх обзе глобалистите в изпълнение на единадесета глава от Откровение и тяхната война се ожесточи. Свидетелството на мидо-персийските рога показва, че последният рог, който ще се издигне (Републиканската партия), ще се надигне последен и ще се издигне по-високо. Последният президент републиканец ще надделее над Демократическата партия.

Изборите през 2024 г. отбелязват края на Демократическата партия, защото тя никога повече няма да има друга възможност да издигне кандидат за президент, преди неделният закон да сложи край на пророческата история на земния звяр. При неделния закон и Републиканската партия също престава. Демократическата партия приключва при изборите през 2024 г., а Републиканската партия приключва при неделния закон. Неделният закон, като край на шестото царство в библейското пророчество, бе онагледен от началото на земния звяр през 1798 г. Основната пророческа характеристика на земния звяр е неговото „говорене“. През 1798 г. Съединените щати приеха Законите за чужденците и подстрекателството, които следователно са образ на неделния закон, когато Съединените щати заговорят като змей.

От 1776 до 1798 г. Съединените щати, макар все още да не са шестото царство на библейското пророчество, представляват три ориентира на проговарянето на Съединените щати. Този период доведе до началото на царуването на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество и следователно представлява период, който води до края на царуването на земния звяр като шестото царство. Декларацията за независимостта през 1776 г., последвана от Конституцията през 1789 г. и Законите за чужденците и подстрекателството към бунт от 1798 г., представляват три ориентира в историята, водеща към края на земния звяр като шесто царство при неделния закон. Изпълнението на тези три ориентира е представено по различен начин в историята както на Демократическата, така и на Републиканската партия.

Патриотичният акт от 2001 г. обозначава началото на отнемането на независимостта на гражданите на Съединените щати и беше предобразен от прокламацията, която истинските патриоти в американската история утвърдиха с Декларацията за независимост. Пътепоказателят на Патриотичния акт е първият от три пътепоказателя и за Републиканската, и за Демократическата партия.

Демократическата партия приключва с изборите през 2024 г., които въвеждат Изпълнителните укази на Тръмп, предобразени от Законите за чужденците и подстрекателството. Изпълнителните укази, които Тръмп след това издава, не са неделният закон, но са един образ на говорене като змей, защото ще бъдат използвани от Тръмп, докато той изпълнява определението на Сестра Уайт, че „действен деспотизъм“ ще настъпи в последните дни. Деспотизъм е дума, която обозначава диктатура, осъществявана чрез

Изпълнителните укази, които са типологично представени в Законите за чужденците и подстрекателството. Когато Тръмп приложи своите Изпълнителни укази, ще настъпи обръщане на Процесите на Пелоси, които белязаха проваленото президентство на Байдън.

Периодът от време, който обозначава края на Демократическата и Републиканската партии, носи подписа на Алфа и Омега, защото началото на всеки период представлява края. Поради тази причина първият ориентир за Демократическата партия е Патриотичният акт от 2001 г., а вторият ориентир са процесите на Пелоси, започнали през 2021 г. Тези процеси представляват пълно отхвърляне на Конституцията от 1789 г. Процесите на Пелоси представляват средния ориентир в линията на Демократическата партия, която бе предобразена, когато Конституцията беше ратифицирана от тринадесет колонии, тринадесет години след 1776 г. Процесите на Пелоси представляват бунт срещу Конституцията и бяха предобразени от 1789 г. Третият ориентир за линията на Демократическата партия е мястото, където тя приключва като политическа партия.

Те завършват с изборите през 2024 г., и щом встъпването в длъжност през 2025 г. бъде осъществено, вторият набор от процеси срещу Пелоси ще бъде предизвикан чрез изпълнителни заповеди, които бяха предобразени от Законите за чужденците и подстрекателството. Следователно третият ориентир за Демократическата партия са Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. Периодът, който представя края на Демократическата партия, започва с избори, встъпване в длъжност и въвеждането на сатанинска политическа правна война и завършва с избори, встъпване в длъжност и въвеждането на сатанинска политическа правна война.

За Републиканската партия първият ориентир е Патриотичният акт от 2001 г., предобразен от Декларацията за независимост от 1776 г. Вторият ориентир не е същият, какъвто беше вторият ориентир за Демократическата партия. Вторият ориентир, представен чрез Конституцията от 1789 г. за демократите, беше първите процеси срещу Пелоси, но вторият ориентир за републиканците, представен чрез Конституцията от 1789 г., е Законът за чужденците и подстрекателството, който се изпълнява, щом второто встъпване в длъжност на Тръмп бъде осъществено през 2025 г. Как е възможно Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. да представят Конституцията от 1789 г.?

При второто встъпване на Тръмп в длъжност неговите изпълнителни заповеди, които са предобразени от Alien and Sedition Acts от 1798 г., поставят начало не само на втори набор от процеси срещу Пелоси, но тези актове също така поставят начало и на формирането на образа на звяра. Периодът на формирането на образа на звяра започва и завършва с проговаряне като змей. Проговарянето в началото на периода представлява установяването на царските власти, представени като диктатура, или, както Сестра Уайт го нарича, „деспотизъм“. Проговарянето като змей в края на периода на формирането на образа на звяра посочва установяването на властта на религиозните сили над политическите власти.

Декларацията за независимостта беше декларация срещу тиранията както на политическата власт на царете на Европа, така и на религиозната власт на римската църква. Периодът на

формирането на образа на звяра е времето, в което тези две покварени сили се сливат заедно, като религиозната власт държи под контрол това взаимоотношение. Във формирането, или в сливането на тези две сили, религиозната власт е тази, която се издига последна и е по-висша. Следователно началото на този период представлява края на периода. Законите за чужденците и подстрекателството към бунт от 1798 г. представляват края на Демократическата партия и са нейният трети ориентир, но едновременно с това представляват втория ориентир в заключителния период на Републиканската партия. Третият ориентир за Републиканската партия е налагането на неделята.

За Демократическата партия трите ориентира, представени от 1776, 1789 и 1798, са прообраз на 2001 (1776), на първите процеси срещу Пелоси през 2021 г. (1789) и на вторите процеси срещу Пелоси през 2025 г. (1798).

За Републиканската партия трите ориентирни белега, представени от 1776, 1789 и 1798, предобразяват 2001 (1776), вторите процеси на Пелоси от 2025 г. (1789) и неделния закон (1798).

1776, 1789 и 1798 представляват двадесет и две години, а двадесет и две е символът на съчетаването на Божествеността с човечеството. Тези три ориентировъчни белега носят свидетелството на „Истината“, защото показват, че първият и последният ориентировъчен белег отъждествяват една и съща истина. 1776 посочва установяването на независимостта, а 1798 посочва отстраняването на независимостта. Следователно те представляват първата и последната буква от еврейската азбука, която се състои от двадесет и две букви. Тринадесетата буква е символ на бунт, и заедно тези три букви — първата, тринадесетата и последната — се съчетават, за да образуват еврейската дума „Истина“.

1776 представлява 11 септември 2001 г. и отбелязва началото на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. То отбелязва началото на поръсването на късния дъжд, което е периодът от време, когато змеят е предаден на звяра за оказани услуги, тъй като драконовата партия на демократите ще бъде победена от звяроподобната партия на републиканците.

През тази история запечатването на истинския протестантски рог се извършва през периода, когато Господ простира ръката Си втори път, за да събере народа, който е определен като изгонениците на Израил и който ще бъде издигнат като знаме при неделния закон.

На 18 юли 2020 г. истинският протестантски рог бе разпръснат и двадесет и две години след 2001, през юли 2023 г., делото на второто събиране бе започнато от глас, викащ в пустинята. Първото събиране се състоя през 2001 г., когато ангелът от Откровение, глава осемнадесета, слезе, докато големите сгради на град Ню Йорк се сриваха. Сливането на този ангел представляваше началото на времето на запечатването, а сливането на Михаил, архангела, на 18 юли 2020 г. представляваше края на времето на запечатването. Исус, като Алфа и Омега, винаги онагледява края с началото, така че пророческите елементи на първото събиране, започнало на 11 септември 2001 г., представят пророческите елементи, които настъпват във второто събиране.

Съществуват три ясни илюстрации на второто събиране, които представят заключителната история на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди: историята на Христос, историята на вестите на първия и втория ангел от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г., както и историята на третия ангел от 22 октомври 1844 г. до бунта от 1863 г. Тези трима свидетели установяват второто събиране на сто четиридесет и четирите хиляди от юли 2023 г. до скоро предстоящия неделен закон. Ако отделим по един ясно различим елемент от всяка история, ще открием доказателството за ролята на третото горко.

В края на лагерното събрание в Ексетър на 17 август 1844 г. бе провъзгласена вестта на Среднощния вик. Това провъзгласяване представляваше провъзгласяването на вестта на Среднощния вик в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, защото и двете истории бяха и са изпълнение на притчата за десетте девици. Сестра Уайт посочва, че тържественото влизане на Христос в Ерусалим представляваше провъзгласяването на Среднощния вик през 1844 г. Единственият път, когато Христос някога е яздил животно, беше при влизането Си в Ерусалим, а животното, което яздеше, беше осел, който е символът на исляма. В периода на второто събиране от 1844 до 1863 г., през 1848 г. сестра Уайт посочва, че европейските народи бяха разгневявани, а разгневяването на народите в тази история беше осъществено чрез заплахите от продължаваща война, донасяна върху Европа от исляма. Във всяка от трите истории на едно второ събиране е посочена ролята на исляма на третото горко.

Времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди започна на 11 септември 2001 г. с внезапно нападение от исляма на третото горко върху съвременната славна земя на Съединените щати. Двадесет и две години по-късно, на 7 октомври 2023 г., ислямът на третото горко нанесе внезапно нападение върху древната славна земя. При скоро идващия неделен закон, който е големият трус от Откровение единадесета глава, третото горко внезапно идва отново, като още веднъж осъществява внезапно нападение върху съвременната славна земя.

Бунтът, представен от буквалния Израил като символ на онези, които разпнаха своя Месия, и трите изненадващи нападения на исляма от третото горко носят белега на „Истината“. Вестта, която запечатва сто четиридесет и четирите хиляди и извършва делото по събирането за втори път на Божия народ в последните дни, настъпва през период от време, когато действията на исляма от третото горко са в ход.

Пророческият период, представен като „второто събиране“, ясно определя конкретни пророчески периоди, които изграждат цялата история на „второто събиране“. Слизането на Христос след Неговото възкресение отбелязва началото на Неговото дело да събере онези, които бяха разпръснати при кръста.

Тогава Исус им каза: Всички вие ще се съблазните поради Мен тази нощ; защото е писано: „Ще поразя Пастиря, и овцете на стадото ще се разпръснат.“ Матей 26:31.

След трите дни в гроба Христос слезе при учениците, поставяйки начало на четиридесетдневен период на лично наставление, последван от десетдневен период на единение и молитва в очакване на изливането на Светия Дух без мярка на Петдесетница.

Първото слово написах, о Теофиле, за всичко, що Иисус започна и да върши, и да поучава, до деня, когато биде възнесен, след като чрез Светия Дух бе дал заповеди на апостолите, които бе избрал; на които и се представи жив след страданието Си с много несъмнени доказателства, като им се явяваше четиридесет дни и им говореше за онова, що се отнася до Божието царство; и като се събра с тях, им заповяда да не се отдалечат от Иерусалим, а да чакат обещанието на Отца, за което, рече Той, сте чули от Мене. Защото Йоан наистина кръщаваше с вода, а вие след не много дни ще бъдете кръстени със Светия Дух. И тъй, когато се бяха събрали, те Го попитаха, казвайки: Господи, в това ли време възстановяваш царството на Израиля? А Той им рече: Не е ваша работа да знаете времена или срокове, които Отец е положил в Своя власт. Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух; и ще Ми бъдете свидетели и в Иерусалим, и в цяла Иудея, и в Самария, и до края на земята. И като изрече това, докато те гледаха, Той биде възнесен, и облак Го взе от очите им.... И когато настъпи денят на Петдесетница, всички бяха единодушно на едно място. И внезапно се чу шум от небето като от силен устремен вятър и изпълни цялата къща, дето седяха. Деяния 1:1–9; 2:1, 2.

В продължение на четиридесет дни, последвани от десетте дни, през които учениците трябваше да „чакат“ обещанието на Отца, Христос събираше Своите ученици за втори път. Периодът на чакане в Йерусалим е символ на време на забавяне, в съгласие с времената на забавяне в Матей двадесет и пета глава и Авакум втора глава. Целият период е определен от Христос като започващ с делото на Илия, когато Йоан кръщаваше, и целият период завърши с кръщението със Светия Дух на Петдесетница. Кръщението е символ на смърт, погребение и възкресение, така че средният ориентир във целия период беше кръстът, защото целият период носи печата на „Истината“.

Целият период започва с кръщението на Христос от Йоан, когато Светият Дух слезе във вид на гълъб. Тогава започна делото по събирането на учениците, които трябваше да бъдат основата на християнския храм. В края на този период Христос събира Своите ученици втори път и периодът на второто събиране е повторение на периода на първото събиране, защото Христос онагледява края на едно нещо с неговото начало.

Кръстът бе предобразен чрез Христовото кръщение, и и двете събития поставиха началото на дело по събирането на ученици. Ориентирът, който обозначава началото и края, представлява смърт, погребение и възкресение. След възкресението четиридесет дни на изпитване в пустинята представляваха четиридесет дни на поучение след слизането Му при учениците. И двата периода от четиридесет дни представят една първостепенна истина, изразена от Исус така: „Писано е: Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“

В онзи период Исус разкри на учениците всичко, за което пророците бяха свидетелствали относно Христос, като по този начин определи този период като разкриване на Своео пророческо Слово.

И ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село, наречено Емаус, което беше на около шестдесет стадия от Ерусалим. И разговаряха помежду си за всичко това, което бе

станало. И стана така, че докато беседваха и разсъждаваха, сам Исус се приближи и тръгна с тях. Но очите им бяха задържани, за да не Го познаят.... Тогава Той им каза: О, неразумни и мудни по сърце да вярвате на всичко, което са говорили пророците! Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в Своята слава? И като започна от Моисей и от всички пророци, Той им изясняваше във всички писания онова, което се отнасяше до Него. И когато се приближиха до селото, накъдето отиваха, Той се направи, като че ли искаше да отиде по-нататък. Но те Го задържаха, като казваха: Остани с нас, защото привечер е и денят преваля. И Той влезе да остане с тях. И стана така, че когато седна на трапезата с тях, взе хляба, благослови го, разчупи го и им го даде. Тогава очите им се отвориха и те Го познаха; а Той стана невидим за тях. Лука 24:13–16, 26–31.

Христос остана с учениците, които не Го познаха кой е, докато не отвори очите им, „и като почна от Моисея и от всичките пророци, изтълкуваше им във всичките Писания онова, що се отнасяше до Него“. Очите им се отвориха, когато им бе даден „хляб“ да ядат. След четиридесет дни Христос се възнесе на небето и „изчезна от очите им“, както бе сторил с учениците от Емаус в началото на четиридесетте дни на поучение. Тогава те започнаха десетте дни на приготвление за Петдесетница, което е прообраз на скоро идващия неделен закон.

При голямото земетресение, което е неделният закон, третото горко на исляма идва бързо, а ислямът е „силният“ „източен вятър“ на Исаия, тоест диханието на Езекиил, което идва от четирите ветрове на Йоан, които са възпирани по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Щом сто четиридесет и четирите хиляди бъдат запечатани, тогава четирите ветрове се пускат и „внезапно се чу шум от небето, като от силен бурен вятър, и изпълни цялата къща“. Ислямът на третото горко поражда „внезапно“ и неочаквано и произвежда „шума от небето“, който е седмата тръба, която посочва кога тайната Божия се е свършила; а тайната Божия се свършва за сто четиридесет и четирите хиляди, когато Божествеността (изливането на Светия Дух) е трайно съчетана с човечеството, и Господ внезапно идва в Своя храм (къщата, където учениците бяха събрани) и влиза в завет със сто четиридесет и четирите хиляди.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Господ желае да се изкачим на планината — по-пряко в Неговото присъствие. Ние се приближаваме към криза, която, повече от което и да било предишно време, откакто свят светува, ще изисква пълното посвещение на всеки, който е назовал Христовото име.

„Съживяване на истинското благочестие сред нас е най-великата и най-неотложната от всичките ни нужди. Ние трябва да имаме свящото помазание от Бога, кръщението на Неговия Дух; защото това е единственото действено средство за разпространяването на свещената истина. Божият Дух е, Който съживява безжизнените способности на душата, за да цени небесните неща, и привлича чувствата към Бога и към истината.

„Наша привилегия е да приемаме Бога според Неговото слово. Когато Исус щеше да остави Своите ученици, за да се възнесе на небето, Той им възложи да занесат евангелската вест на всички народи, езици и племена. Той им каза да останат в Йерусалим, докато не бъдат облечени със сила отгоре. Това беше съществено за техния успех. Святото помазание трябваше да слезе върху Божиите служители. Всички, които напълно се отъждествяваха като Христови ученици и бяха свързани с апостолите като благовестители, се събраха заедно в Йерусалим. Те отстраниха всички различия. Продължаваха единодушно в молитва и моление, за да приемат изпълнението на обещанието за Светия Дух; защото трябваше да проповядват евангелието с явяването на Духа и със силата на Бога. Това беше време на голяма опасност за Христовите последователи. Те бяха като овце сред вълци, и все пак бяха изпълнени с добра смелост, защото Христос беше възкръснал от мъртвите, беше им се явил и им беше обещал особено благословение, което щеше да ги направи способни да излязат и да проповядват Неговото евангелие на света. Те очакваха с надежда изпълнението на Неговото обещание и се молеха с особена пламенност.“

„Именно такъв път трябва да следват онези, които участват в делото на прогласяването на идването на Господа в небесните облаци; защото един народ трябва да бъде приготвен, за да устои във великия ден Божий. Макар Христос да бе дал на Своите ученици обещанието, че ще приемат Светия Дух, това не премахваше необходимостта от молитва. Те се молеха още по-усърдно; пребъдваха единодушно в молитва. Онези, които сега са ангажирани в тържественото дело на приготвянето на един народ за идването на Господа, също трябва да постоянстват в молитва. Ранните ученици бяха единодушни. Те нямаха предположения, нито любопитна теория, която да излагат относно това как щеше да дойде обещаното благословение. Те бяха едно във вяра и дух. Те бяха в съгласие.“

„Отхвърлете всяко съмнение. Отстранете страховете си, придобийте опитността, която Павел имаше, когато възкликна: „Съразпнах се с Христос; и сега вече не аз живея, а Христос живее в мене; а животът, който сега живея в плът, живея го чрез вярата в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.“ [Галатяни 2:20.] Предайте всичко на Христос и нека животът ви бъде скрит с Христос в Бога. Тогава ще бъдете сила за добро. Един ще пропъжда хиляда, а двама ще обръщат в бяг десет хиляди.“ Gospel Workers, 369–371.